

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره مبارکه مسد

استاد ضرابی ۱۳۹۹

جلسه اول

آیه شریفه: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - به نام خداوند رحمتگر مهربان»

توجه قلبی به بسم الله الرحمن الرحيم برای فهم هر سوره از قرآن کریم مانند داشتن وضو و طهارت برای خواندن نماز است. و اساسی است که نباید از آن غافل بود. خداوند رحمن و رحیم خالق و غایت و مقصد هر نعمتی است. وقتی از روی معرفت به او اظهار عشق و محبت صادقانه می‌کنی راهی برویت می‌گشاید تا به او نزدیک‌تر شوی. پس به بسم الله الرحمن الرحيم هر سوره که رسیدی عشق و محبتت را به او اظهار کن و بگو که مؤثری در وجود جز او نمی‌شناسی.

«يَا عَذَّتِي فِي كُرْبَتِي وَ يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَ يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَ يَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِي وَ الْمُؤْمِنُ رَوْعَتِي وَ الْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَاعْفُ لِي خَطِيئَتِي ... يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ تَحَنُّناً مِنْهُ وَ رَحْمَةً وَ يَبْتَدِئُ بِالْخَيْرِ مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ تَفَضُّلاً مِنْهُ وَ كَرَمًا، بِكَرَمِكَ الدَّائِمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ هَبْ لِي رَحْمَةً وَاسِعَةً جَامِعَةً أَبْلُغُ بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ ...-ای توشه‌ام در اندوه بسیار، ای همراهم در سختی‌ها، ای سرپرستم در گاه نعمت، ای هدفم در میل و رغبت، تو پوشاننده زشتی منی، تو ایمنی بخش هراس منی، تو درگذرنده از لغزش منی، پس خطایم را بیامرز. ای آن که از روی محبت و رحمت به کسی که از او بخواهد عطا می‌کنی، و از روی فضل و کرم بر کسی که درخواست نکرد شروع به خیر می‌نمایی، به حق کرم جاودانت بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و مرا رحمت

گسترده و فراگیر بخش، که به سبب آن به خیر دنیا و آخرت برسم....» (مفاتیح الجنان، دعای سحر)

با این اظهار محبت صادقانه و عارفانه امیدوار باش که اسرار سوره را برویت بگشاید و ظرف وجودت را پر کند از آنچه به آن محتاجی. چه اینکه سوره های قرآن هر کدام عوالمی از بهشت خدایند که نصیب مؤمنان معرفت جو می شوند. همان دار السکنای ارواح مؤمنین اند. زیرا وسعت روح هر انسانی به وسعت معرفت او خواهد بود. از این رو هر حرف و کلمه قرآن نعمتی فوق تصور بشر در آخرت است.

بیاد داشته باش تدبیر، از جنس ساختن و بافتن نیست بلکه در واقع دریافتی و رزقی است از حضرت دوست، وقتی که زیر و بالای سوره را بررسی می کنی و در کوچه پس کوچه های آیاتش دور می زنی تا بررسی به فهمی که مستعدش هستی و چشمت بیفتد به حقیقتی که به دنبالش بودی.

بگذریم از این حقیقت که هر سوره بعد از مرگ به تناسب فهمی که از آن داشتی به صورت همنشینی برای تو ظاهر می شود.

فردا که زوال شش جهت خواهد بود قدر تو به قدر معرفت خواهد بود

در حسن صفت کوش که در روز جزا حشر تو به صورت صفت خواهد بود

«وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ - هر کار خیری که برای خود از پیش می فرستید در سرای آخرت آن را نزد خداوند خواهید دید، و بدانید خداوند به اعمال شما آگاه است» (بقره ۱۱۰) «يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ» (طارق ۸)

حضرت صادق علیه السلام فرمود: «مَنْ نَسِيَ سُورَةً مِنَ الْقُرْآنِ مَثَلَتْ لَهُ فِي صُورَةٍ حَسَنَةٍ وَ دَرَجَةٍ رَفِيعَةٍ فِي الْجَنَّةِ فَإِذَا رَأَاهَا قَالَ مَا أَنْتَ مَا أَحْسَنَكَ لِيَتَّكَ لِي فَيَقُولُ أَمَا تَعْرِفُنِي أَنَا سُورَةُ كَذَا وَ كَذَا وَ لَوْ لَمْ تَنْسِنِي رَفَعْتُكَ إِلَى هَذَا - ه هر که سوره ای از قرآن را فراموش کند آن سوره در بهشت بصورتی زیبا و مقامی بلند

در برابرش نمودار گردد و چون او را ببیند گوید: تو کیستی و ه که چه اندازه
زیبائی کاش تو از آن من بودی؟ گوید: آیا مرا شناسی؟ من فلان سوره ام و اگر
تو مرا فراموش نکرده بودی باین درجه تو را میرساندم.» (الکافی، ج ۲، ص ۶۰۸)